

DE SPAANSCH E ZIEKTE

NU ZICH OPNIEUW EEN GRIEP-EPIDEMIE over een groot deel van Europa heeft uitgebreid, die eenigszins hetzelfde verloop begint te krijgen als die van 1918, achten we het van belang, nog eens enkele punten onder de aandacht van onze lezers te brengen, welke destijds in verschillende artikelen door Dr. J. Voorhoeve en wijlen Dr. N. A. J. Voorhoeve werden aangestipt.

Zoo schreef eerstgenoemde arts: „Van het grootste belang is het, zich bij de eerste verschijnselen dadelijk naar bed te begeven, want bij rust in bed is het verloop der ziekte zachter dan wanneer men zich dagen lang tegen de ziekte tracht te verzetten. Voor het algemeen belang is het noodig, te weten, dat de besmetting juist in het begin der ziekte het gemakkelijkst wordt overgebracht; zij, die over inrichtingen, waarin veel menschen te zamen komen, zooals kantoren, scholen, werkplaatsen, toezicht hebben, doen dus wel, hiermede rekening te houden en halfzieken liever naar huis te laten gaan.

„Om deze reden is het vooral voor bejaarde personen, en patiënten met zwakke longen, gewenscht, het besmettingsgevaar van persoon op persoon zoo mogelijk te ontgaan, door aanraking en omgang met door de ziekte aangetast te vermijden: voorzoover de plicht bij de verpleging van huisgenooten niet anders eischt.”

Verder voortgaande wijst Dr. V. er op, „dat het uitbreken van zweet bij deze epidemische ziekte evenals bij alle koortsachtige ziekten een gunstig teeken is en dus zooveel mogelijk moet bevorderd worden.” Heete melk, warm citroen- of sinaasappelwater, (soms ook natte inwikkelingen en het beddampbad) worden dan genoemd als middelen, die zweeten opwekken.

Voorts waarschuwt de schrijver van het artikel voor de bij het hoesten ontsnappende slijmdeeltjes van den griepatiënt, terwijl hij aanraadt, in de ziekenkamer in een schaalje water eenige druppels Eucalyptus-tinctuur te laten verdampen, waardoor de lucht gedesinfecteerd wordt.

De andere arts, onze ontslapen medewerker Dr. N. A. J. Voorhoeve, schreef eenige maanden later: „Zonder nu onze lezers ongerust te willen maken ten aanzien

van het heerschen dezer ziekte, daar wij weten, dat wij allen in Gods hand zijn en Hij alleen het gevaar van ons kan afwenden, is het toch onze roeping op het gevaar te wijzen, en zoodanige maatregelen aan te bevelen, die naar onze meening in staat zijn, de ziekte een gunstig verloop te doen nemen, en zelfs bij een ongunstig verloop nog in staat te zijn, een wending ten goede te voorschijn te brengen . . .”

En dan vervolgens: „Het is van zulk een groot belang, dat bij het uitbreken dezer ziekte een zóódanig geneesmiddel aangewend wordt, dat in overeenstemming met de verschijnselen, die zich voordoen, gekozen wordt naar de wet der gelijksoortigen, d. w. z. naar het beginsel, dat gelijksoortig door gelijksoortig genezen wordt — Similia Similibus Curantur — en *niet* een medicament gegeven wordt, dat alleen de koorts of alleen de pijn bestrijdt. In zeer vele gevallen zal dit bij den aanvang Belladonna D⁶ zijn; en ik kan niet anders zeggen, dan dat dit middel mij in talloos vele gevallen uitnemende diensten bewees en de ziekte spoedig haar ernstig karakter deed verliezen. Maar ook in gevallen, waar de ziekte toch een ongunstige wending nam, of waar de hulp te laat werd ingeroepen, en longontsteking zich ontwikkelde, bleek een behandeling volgens dit-zelfde vorengenoemde beginsel uiterst gunstige resultaten te hebben.

„Phosphor D⁶ was in zulke gevallen een waar redmiddel, zoodat ik iederen arts, die bij zijn patiënten aan Spaansche griep longontsteking constateeren moet, wel zou willen toeroepen: Neem in dat geval toch eens een proef met Phosphor.

„Wellicht ga ik met het doen van deze aanbeveling in dit Blad te ver; het zal menigeen zoo schijnen; toch kan ik het niet nalaten, overtuigd, dat vele lijdens aan de Spaansche ziekte, zoodra zij longontsteking krijgen, niet zouden bezwijken, indien zij tijdig Phosphorus gebruikten!”

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

Hanengekraai.

Matth. 26 : 75 : En terstond kraaide de haan.

HET VERHOOR VAN DEN HEERE JESUS VOOR DEN Joodschen Raad en dus ook de verloochening van Petrus heeft plaats gehad gedurende den nacht.

In dien nacht hoort Petrus de haan kraaien.

Men heeft hierin iets ongezonds willen zien: Hanen kraaien niet in den nacht, maar met het ochtendgloren.

De Palastijnsche hanen schijnen daarvan echter een uitzondering te maken.

Verschiedene reizigers verhalen tenminste, dat 'zij in hun nachtrust gestoord werden door het geluid van deze dieren.

Onze nachtrust werd gestoord door het aanhoudend geblaf van een bende zwerfende honden, en het gekraai van een heirleger hanen. Bij ons in Europa kraait een haan doorgaans pas, wanneer de dageraad aanbreekt; in Palestina schijnt het in den aard van het dier te liggen, ons ook in het holst van den nacht op zijn een-tonige muziek te onthalen.

Een ander, de bekende Eudwich Schneller verhaalt: „Toen ik pas te Bethlehem woonde, hoorde ik tot mijn groote verwondering de hanen precies om twaalf uur 's nachts kraaien. Dat geschiedde elken nacht zoo juist op hetzelfde tijdstip, dat ik er mij op kon verlaten als op een klok.”

s.

TER BEVORDERING VAN BIJBELKENNIS

☒ HANENGEKRAAI ☒

In Timotheüs XXXII No. 16 (15 Jan. '27) kwam een stukje voor over het kraaien van den haan in den nacht, waarin Petrus zijn meester verried.

Daarin wordt o.a. gezegd: „Hanan kraaien niet in den nacht, maar met het ochtendgloren. De Palestijnsche hanen schijnen daarop echter een uitzondering te maken.” Als bewijs voor dit laatste werden een paar citaten aangehaald van G. Verschuur: Palestina en aangrenzende landen, p. 48 en L. Schnellen: Kent gij het Land, p. 183.

Nu komen een paar lezers, die buiten wonen, ons vertellen, dat de eerste regel van het boven aangehaalde onjuist is. Niet alleen met het ochtendgloren, maar den geheelen nacht door kan men ook in ons land het kraaien van hanen hooren.

Ziehier wat zij schrijven:

„De Palestijnsche haan,” zoo schreef S., „kraait niet slechts bij het ochtendgloren, maar onthaalt ons ook in het holst van den nacht op zijn eentonige muziek.”

Dit zal natuurlijk inderdaad zoo zijn. Maar dat de haan van het Westen, de rasechte Nederlandsche haan dit niet doet, stem ik nog niet dadelijk toe.

Ondergeteekende heeft een toom Witte Leghorns met dito haan. Dikwijls valt het echter op, dat 's avonds om ongeveer elf uur de haan zijn gekraai inzet en de hanen van geburen komen dan tevens z'n gezang versterken, zoodat de nachtelijke stilte dan ook verstoord wordt door het kraaiend gedierte. Of de Witte Leghorn een afstameling is van Oostersche rassen, is mij en zal u wel onbekend zijn, maar zeker is het, dat deze haan geen exemplaar is van Oostersche Import.

En dit dier is geen buitengewoon exemplaar, want ook hanen van andere rassen kraaien wel terdege ook in het holst van den nacht.”

„Als wij ons in ons eigen Nederland, des nachts buiten begeven, vooral in een omgeving van boerenplaatsen, zal ons menigmaal op alle uren van den nacht, het hanengekraai in de ooren klinken. Ik schrijf dit juist, omdat het mij menigmaal tot nadenken heeft gebracht, wanneer ik, (wat mijn beroep meebrengt), den nacht buiten doorbracht, en de stilte door bedoeld gekraai werd verbroken.”

Tevens wijs ik er op, dat ook wanneer in Palestina, blijkens de aangehaalde citaten, de hanen in den nacht kraaien, dit aan de kracht van het wonder, dat ons hier verhaald wordt, niets af. of toe doet.

Het wonder in het kraaien ligt daarin, dat het juist geschiedde op het oogenblik, dat Jezus dit wenschte en wilde.

Aan een „toevallig” kraaien van een haan op dit tijdstip mag niet worden gedacht. s.

VRAGENBUS VOOR ALGEMEENE ONDERWERPEN

NAAR AANLEIDING VAN HET ARTIKEL „Genezende stralen,” vraagt L. C. v. V. te G., wat kwartsglas is en hoe het komt, dat dit glas ultra-violette stralen doorlaat. Voorts wil hij gaarne weten, waaruit gewoon vensterglas en kwartsglas bestaat en waar het laatst genoemde te verkrijgen is. ☒

Kwartsglas en gewoon glas zijn familie van elkaar, want beide zijn scheikundige verbindingen van het element Silicium.

Onder element verstaat men in de scheikunde een enkelvoudige stof. Van zulke enkelvoudige stoffen kennen wij er ruim 80. Alle andere stoffen, die wij kennen, zijn niet enkelvoudig, maar samengesteld. Ze zijn verbindingen van de verschillende elementen onderling.

Welnu, in onze aardkorst komt algemeen verbreid en in groote hoeveelheid en variatie een verbinding voor van de elementen Silicium en Zuurstof. Zand en zandsteen

278

bestaan er voor 't grootste deel uit, in gekristalliseerden toestand wordt het gevonden als bergkristal of kwarts; de zeldzame vormen kent men als edelsteenen: amethyst, onyx, jaspis, opaal en achaat. Het kwarts laat zich ook in een glasachtigen toestand brengen, en wordt als zoodanig voor verschillende doeleinden gebruikt, o.a. voor de vervaardiging van de branders in de hoogtezon-lamp, waarover we in ons artikel spraken.

Gewoon glas is samengesteld; het is een scheikundige verbinding van vier elementen: Silicium, Zuurstof, Natrium en Calcium. Het spreekt van zelf, dat zulk een geheel andere chemische verbinding ook andere eigenschappen heeft dan het kwarts. Vandaar dat de natuurkundige eigenschap van het opslorpen der ultra-violette stralen wel aan het glas, niet aan het kwarts toekomt. Spiegelglas bevat dezelfde elementen, alleen in wat andere verhoudingen. Het houdt evenzeer de ultra-violette stralen tegen.

Waar men kwartsruiten krijgen kan, kunnen we niet zeggen. Men zou eens bij een gewone glasfabriek moeten informeeren. In Engeland wordt onder den naam „Vita-glas” een soort vensterruiten vervaardigd, waarvan het procedé geheim gehouden wordt, maar welke ultra-violette stralen doorlaten. Hoogstwaarschijnlijk zijn dit dus wel kwartsruiten. D. K. B.

Juist voor het ter perse gaan van deze vraagbeantwoording, kwam ons volgende advertentie onder oogen: „Vita-glas, laat alle ultra-violette stralen door. Ir. D. de Clercq, Zandvoort.” Men kan zich dus tot dit adres wenden. RED.

gevraagd wordt: Moet men in het woord omega, den klemtoon leggen op de eerste (ómega) of op de tweede lettergreep (oméga).

Het antwoord op deze vraag kan zeer eenvoudig zijn. Het Grieksche alfabet heeft twee ó's: de korte of kleine o (o-mikron) en de lange of groote o. (o-mega.) Mega beteekent niet anders dan groot. Nu hoort men over die korte o (omikron) zelden of nooit praten door hen, die geen Griekschen kennen, daarentegen wordt de lange o (omega) vaak genoemd. Ze is de laatste letter van het Grieksche alfabet en wordt als zoodanig door den apostel Johannes in zijn Openbaring naast de a, de eerste letter van het Grieksche alfabet, gebruikt om het begin en het einde aan te geven.

Men kan o-mega als twee woorden beschouwen: groote o, dan heeft elk woord afzonderlijk den klemtoon en dient men dus te zeggen o méga. Maar men kan omega ook als één woord behandelen, als den naam van de letter. En dan moet naar de regels, die in de uitspraak van het Grieksch in ons vaderland gewoonlijk gevolgd worden, de klemtoon vallen op de eerste van de drie lettergrepen, dus ómega.

Men kan dus naar verkiezing oméga of ómega zeggen.

☒

Dr F. W. GROSEIDE

TUBERCULOSE SLOT

IN HET VORIGE ARTIKEL WERD GEZEGD, dat een inval van tuberkel-bacillen in een gezond lichaam meestal geen gevolgen heeft. Hoe zouden anders, waar ons overal tuberkel-bacillen omgeven, de gevallen van ziek worden aan tuberculose nog vermeerderen!

We hebben dus alles te doen om ons lichaam gezond te houden en ons weerstandsvermogen te sterken tegen schadelijke invloeden. Alle verwekelijking moet worden vermeden.

Ook tegen koude vatten moet worden gewaakt. Niet door veel en dikker kleeding, waaraan het lichaam zich spoedig gewent; maar door met de wisselende weersgesteldheid rekening te houden. Het beste is, onze beschutting tegen de koude ter beschikking te hebben aan den kapstok achter de voordeur. In huis drage men zomer en winter hetzelfde, en als we uitgaan, hebben we over onze kleeding een meer of minder warme jas of mantel aan. ☒